

Tékozló szív: Amélie csöppet sem csodálatos élete

2013 augusztus 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Ki lehet-e szabadulni a társadalmi konvenciók aranykalickájából, és helyt tud-e állni komoly drámai szerepben a franciák els? számú üdvöskéje? A válaszokat a Tékozló szív cím? film rejti.

Audrey Tautou kétségkívül kellemes francia kulturális exportcikk, és a színészn? a maga részér?l meg is tesz mindent, hogy az a fránya „az Amélie-t játszó színészn?” állandó jelz? végleg elt?njön a neve mell?l. E m?vészi küzdelem végs? kimenetele még kétséges, bár a színészn?nek valóban vannak olyan alakításai – a Tajtékos napokban nyújtott legutóbbi teljesítményét vannak, akik idesorolják –, melyek segíthetnek neki végleg kilépni a közkedvelt bájos lány kategóriájából. Ilyen szerep lehetne a Tékozló szív Thérese Larroque-je is.

Itt aztán szó sincs a szempillák rebegtetésér?l és a mókás grimaszokról: komor mélységek felett háborgó n?i lelket kell a vászonra vinni. A Nobel-díjas Francois Mauriac világhír? regényének filmes adaptációja már önmagában is moziesemény, aminek az ad szomorú jelent?séget, hogy egyúttal Claude Miller rendez? utolsó munkája. A regények megfilmesítésével járó kreatív kockázatot Miller azzal igyekezett minimalizálni, hogy mértéktartó és hagyománykövet? mozgóképet rendezett, mely kronologikusan meséli el a férjét majdnem meggyilkoló 20. századi Bovaryné történetét.

Vidéki nyugalom, jó leveg?, családi pokol - Fotó: Vertigo Média

A film példás m?gonddal idézi meg a húszas évek Franciaországának mili?jét, a decens jólét mögött fenyeget?en terpeszked? korlátoltsággal és frusztrációkkal, amik egy része a világháborús traumákból is fakad. A politikai áthallásokat azonban épp csak érinti Miller filmje, ami érhet? is: a dráma itt belül zajlik, egyrészt az ízlésesen berendezett, a vidéki jólétet reprezentáló szobabels?kben, no meg a lélek zegzugaiban, ahová amúgy sem szokás jobb társaságban mindenkit beinvitálni.

Így aztán h?sn?nk is jobbára némán és magára hagyatva küzd a maga démonaival, amik megszállják gondolatait, és módszeresen teszik tönkre házasságát, amit életer?s és eléggé földhözragadt férjével, a testileg és szellemileg is vaskos Bernarddal kötött, azzal a nem titkolt szándékkal, hogy a két család fenyvesei is boldogan egyesüljenek a számító frigyben.

Gy?lnek a sötét gondolatok felh?i - Fotó: Vertigo Média

Thérese szinte érzelmi fekete lyukként nyel el maga körül mindent: gyerekkori barátn?jének, Bernard húgának kamaszos fellángolását egy jókép? zsidó fiú iránt, férje reményeit egy kiegyensúlyozott, gyarapodásban eltöltött élet iránt, ám szinte semmit sem enged ki magából. Nincs itt drámai kitörés, látványos asszonyhiszti, csak depresszió, az aranykalickába zárt madár csendes szomorúsága.

Ám a hallgatás mögött félelmetes gondolatok árnyai n?nek magasra, és Miller egy-egy bevágással meg is mutatja, mi történne, ha az asszony egyszer végre engedne az ?t kínzó vágyaknak. Lángolna például az a drága fenyves, vagy éppen az ablakon át vetné magát a mélybe. Csakhogy ezek nem többek képzelgésnél, a filmid? java részében csak a bels? gyötr?dés folyamatát követhetjük végig, ami végül mégiscsak drámai eseményekbe torkollik. Az életunt feleség elkezdi módszeresen mérgezni férjét, aki még a fondorlat leleplezése után is inkább a látszatok fenntartásán fáradozik – hamisan tanúskodik felesége mellett a bíróságon, így óvva meg ?t a börtönt?l, a családot pedig a nagyobb szégyent?l –, és csak másodsorban ?rl?dik azon, mi is történt ezzel az elátkozott házassággal.

Ment?ötlet - Fotó: Vertigo Média

A történet során ezen a végponton – ahonnan már nincs visszaút, a házasság nem menthet? meg – találkozik el?ször igazán Thérese és Bernard, ekkor teremt?dik meg el?ször és utoljára közöttük valamiféle intimitás. Csakhogy addigra már túl hosszúra nyúlt a szenvedés, és ez sajnos részben a filmre is igaz, merthogy bármilyen tisztes iparosmunkát is végzett Miller, éppen a regény mélyén rejl? igazi drámát nem sikerült valahogy felszínre hoznia, hiába asszisztál er?feszítéseihez kitartóan a legtöbbször csak néma daccal maga elé mered? Tautou, és a vidéki nyárspolgárt meggy?z?en alakító Gilles Lellouche.

Tiszteletttudó, számos finom részletet felvonultató, de összességben érdektelen adaptáció született.

(*Tékozló szív. Színes, feliratos, francia filmdráma, 110 perc, 2012. Rendez?: Claude Miller. Forgalmazó: Vertigo Média*)

thy - mno.hu

Ajánló